

עמ"ת 46608/12/16 - א' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

26 דצמבר 2016

עמ"ת 46608-12-16

בעניין: א' נ' ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

העורר

- נ ג ד -

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים עו"ד דניאל זוהר

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' גורדון) מיום 13.12.16 על פיה נעצר העורר עד לתום הליכי המשפט נגדו.

כתב האישום מייחס לעורר עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לפי הנטען, ביום 18.10.16 בעקבות ויכוח עם רעייתו, הנאשם סטר לה, אחז בצווארה, והכה אותה בראשה ובלחיה באמצעות נעל. כשניסתה להימלט, חטף מידיה מטאטא באמצעותו ניסתה להתגונן מפניו והכה באמצעותו בגבה ובידיה. לאחר מכן אחז בצווארה וניסה לחנוק אותה עד שהתקשתה לנשום. בהמשך שפך עליה מים וכשאמרה לו שלא יתקרב אליה, החל להכותה באמצעות מגבת ואיים על חייה. כתוצאה ממעשיו של העורר, נגרמו למתלוננת חבלות שונות וכן סחרחורת.

במסגרת החלטת בית המשפט מיום 3.11.16 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות וכי המעשים המיוחסים לעורר ויתר הנסיבות העולות מחומר החקירה המשטרית מציגים מסוכנות, שעל פני הדברים היא בעוצמה של ממש. עוד נקבע כי לצד האירוע מושא האישום שכלל כאמור אלימות בדרגה קשה לרבות ניסיון חניקה, קיימות גם אינדיקציות לאלימות מתמשכת מצד העורר כלפי המתלוננת. ואולם חרף מסקנה זו, נקבע כי הואיל ומדובר באדם בוגר (כבן 47) ללא הרשעות קודמות ובעל משפחה, ונוכח פרק הזמן שחלף בין הגשת התלונה על ידי המתלוננת לבין חקירתו של העורר, יש מקום לקבל את חוות דעתו של שירות המבחן אשר יבחן את עוצמת המסוכנות הנשקפת מן העורר, עמדתה של המתלוננת והיכולת להתמודד עם עילות המעצר באמצעות חלופה, טרם מתן הכרעה בבקשה.

התסקיר הראשון שהתקבל ביום 27.11.16 הציג הערכת מסוכנות גבוהה, וזאת בין היתר על סמך התרשמות ממאפייני אישיותם של בני הזוג כמפורט בתסקיר. שירות המבחן בחן חלופה שהוצעה בביתו המשותף של העורר בבית חנינא,

בפיקוח בני משפחתו, אך התרשם כי המפקחים אינם מתאימים וגם הקרבה הגיאוגרפית למקום מגורי המתלוננת מחייבת לדחות את החלופה. שירות המבחן הוסיף וציין כי התרשם שהמתלוננת תתקשה לגונן על עצמה, ובשילוב כל אלה, נמנע מהמלצה על שחרורו של העורר. לפיכך, בדיון נוסף שנערך ביום 28.11.16 בבית משפט קמא, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, עלתה הצעה לחלופה נוספת בבית אחיו של העורר בעיר העתיקה. נוכח זאת, ביקש בית המשפט משירות המבחן לחוות דעתו גם לגבי חלופה זו. אלא שגם בתסקיר שהוגש ביום 12.12.16 לא המליץ שירות המבחן על החלופה, נוכח ההתרשמות מן המפקח המוצע, וכן הדברים שנרשמו בתסקיר הקודם.

לפיכך, קבע בית המשפט, לאחר שניסה להוסיף ולבחון את החלופה המוצעת גם בדיון שהתנהל לפניו, שהחלופה השנייה שהוצעה אינה פתרון הולם. בית המשפט הוסיף כי העובדה שהמתלוננת התייצבה לכל הדיונים בליווי בני משפחת העורר, ובשים לב לדברים שנכתבו בתסקירי שירות המבחן, רק מחדת את החשש כי גם תנאי של הרחקה ממנה לא יכובד ויותר בסכנה. על החלטה זו הוגש הערר שלפני.

לטענת ב"כ העורר, יש לאמץ את אחת מהחלופות שהוצעו על ידי העורר. לטענתו לא נשקפת סכנה למתלוננת מהעורר, דבר הנלמד מכך שמאז יום ביצוע העבירות הנטענות ביום 18.10.16 ועד ליום מעצרו של העורר ביום 27.10.16 הוא לא נגע במתלוננת לרעה. לטענת ב"כ העורר החלטת בית המשפט ששללה את חלופות המעצר הייתה נמהרת. העורר אדם מבוגר ללא עבר פלילי ולא קיימת מניעה להורות על שחרורו בצל מי מבני משפחתו. המתלוננת עצמה מבקשת את שחרורו וכי משמעות מעצרו היא גרימת קרע משפחתי בלתי ניתן לאיחוי. בכל מקרה ניתן היה לבדוק את מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני.

מנגד, טען ב"כ המשיבה כי רחוק מלטעון כי בית משפט השלום היה נמהר בהחלטתו. הוא הזמין שני תסקירי מעצר ואף ניסה לבדוק את התאמת אחת החלופות חרף שלילתה על ידי שירות המבחן. מדובר באירוע חמור של אלימות וקיימת כאמור אינדיקציה של אלימות נוספת מצדו של העורר. החלופות נשללו על ידי שירות המבחן משום שנשקפת למתלוננת סכנה מהעורר וכי משפחתו לא מצליחה לזהות אצלו סיכון. ובאשר למעצר באיזוק אלקטרוני, מעצר מעין זה אינו מהווה תחליף לחלופה אנושית אלא מהווה גיבוי שלה והואיל והחלופות נשללו, אין מקום להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני.

ואכן כדעת המשיבה, בית משפט קמא לא היה נמהר בהחלטתו אלא ניסה למצוא חלופה למעצרו המלא של העורר. שני תסקירים הוגשו אודותיו, ובית המשפט אף ניסה לבדוק את התאמת החלופה השנייה שהוצעה חרף שלילתה על ידי שירות המבחן. החלופות שהוצעו לא נמצאו מתאימות בשל המסוכנות הנשקפת למתלוננת מהעורר. אכן המתלוננת מתחרטת כיום על הגשת התלונה כנגד בעלה ואף אני אפשרתי למתלוננת לומר את דברה, והיא הביעה צער על הגשת תלונתה. אלא שהבעת צער זו, למרות חשיבותה ולמרות שהיא די מובנת, אינה חזות הכול וספק ניכר בעיני, נוכח האמור בתסקירי המעצר, אם היא תמנע מהעורר להתנכל אליה. גם אינני סבור כי מעצר באיזוק אלקטרוני יאיין את המסוכנות.

התוצאה היא אפוא, כי לא מצאתי שיש להתערב בהחלטת בית המשפט ואני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.